

Överklagat 1997-10-06. Överklagandet för sent inkommet och därmed avvisat av RN.

D 31/97

Skattemyndigheten i Y län har givit in en skrivelse till Revisorsnämnden (RN) beträffande godkände revisorn A-son. Skattemyndigheten har ifrågasatt, dels hur A-son skött sin egen verksamhet, dels hur han utfört ett redovisningsuppdrag för klients räkning. Skattemyndigheten har vid revision hos denna klient (en enskild näringsidkare) funnit en mängd fel och brister i bokföringen. Till yttrandet har skattemyndigheten bifogat revisionsberättelserna för A-sons konsult- och revisionsaktiebolag (byrån) avseende räkenskapsåren 1992/93, 1993/94 och 1994/95 samt utdrag ur den promemoria som upprättats vid revisionen hos den enskilde näringsidkaren.

Av handlingarna framgår bl.a. följande.

Beträffande A-sons egen verksamhet kan konstateras att byråns valde revisor lämnat orena revisionsberättelser samtliga tre här aktuella räkenskapsår. År 1992/93 och 1993/94 har revisorn påtalat att det under räkenskapsåret förekommit förbjudna lån till aktieägare. Det kan utläsas att samma anmärkning framställts även tidigare år. I revisionsberättelsen för år 1994/95 har revisorn anmärkt att styrelsen inte på ett tillfredsställande sätt visat att kassabehållningen uppgick till i bokföringen uppgivna ca 50 000 kr samt vidare att byrån hade en lånefordran om ca 100 000 kr för vilken inte fanns någon säkerhet. Revisorn har inte något av åren ansett sig kunna tillstyrka ansvarsfrihet för styrelsen och år 1994/95 inte heller fastställande av byråns resultat- och balansräkning.

Skattemyndighetens revision hos den enskilde näringsidkaren avsåg räkenskapsåren 1992 och 1993. Av revisionspromemorian framgår att byrån under denna period ombesörjde näringsidkarens bokföring och, i förekommande fall, upprättade inkomst- och mervärdesskattedeclarationer. Skattemyndigheten har uppmärksammat en mängd fel i bokföringen. Verifikationerna har varit bristfälliga. Som exempel har bl.a. nämnts en skuld till A-sons byrå avseende bokföringskostnader. Verifikationen härför saknar uppgift om datum, motpart samt vilken prestation kostnaden avser. Kundfordringar och leverantörsskulder har inte specificerats, utbetalningar har bokförts felaktigt och mervärdesskatt har i vissa fall redovisats för sent. Bristerna har i flera fall även fått som följd att deklARATIONERNA blivit felaktiga. Uppräkningen ovan är inte fullständig utan utgör endast exempel på vad skattemyndigheten påtalat.

A-son har yttrat sig i ärendet och därvid förklarat att anmärkningarna om förbjudna lån har avsett det förhållandet att hans avräkningskonto vid vissa tillfällen uppvisat underskott. Detta har berott på att han vissa perioder, då arbetsbelastningen varit hög, brustit vid kontrollen av avräkningskontot. Han har medgett att det givetvis är fel att så fått ske men till sitt försvar anfört att det endast rört sig om tillfälliga underskott och att han under hela den aktuella tiden haft betydande privata tillgångar. Beträffande anmärkningarna i revisionsberättelsen 1994/95 har A-son hävdatt att han skriftligen intygat kassabehållningen. A-son har inte heller ansett att det fanns anledning att betvivla att lånet skulle återbetalas. Så har sedermera också skett.

A-son har vidare gjort gällande att problemen med redovisningsuppdraget hängt samman med lågkonjunkturen. När klienten, vars verksamhet utgjordes av bergsprängning, inte fick några uppdrag försvårades också byråns arbete med att få in erforderligt material för bokföring och deklARATIONER. Underlaget var ofta bristfälligt. A-son menar att byrån, trots bristerna i materialet, gjort det bästa möjliga av situationen.

RN gör följande bedömning.

För att en revisor skall vara lämplig att utöva revisionsverksamhet krävs att han åtnjuter förtroende från såväl uppdragsgivare som det allmänna. För att detta förtroende inte skall rubbas krävs bl.a. att revisorn i sin egen verksamhet följer gällande bestämmelser. Av god revisorssed följer vidare att verksamheten skall bedrivas under ordnade former.

A-son har bedrivit sin verksamhet på sådant sätt att byråns revisor under tre räkenskapsår i följd lämnat orena revisionsberättelser. Revisorn har inte något av åren ansett sig kunna tillstyrka ansvarsfrihet för styrelsen. A-son har tillstått att hans avräkningskonto emellanåt uppvisat underskott och att detta varit fel. Han har inte invänt något mot att revisorn klassificerat underskotten som förbjudna lån men gjort gällande att det förelegat vissa förmildrande omständigheter. RN anser emellertid inte att vad A-son anfört angående hög arbetsbelastning och om sina privata tillgångar utgör någon godtagbar förklaring till att underskott uppstått eller får förfarandet att framstå som ursäktligt. Inte heller vad A-son uppgett beträffande kassaredovisningen och den osäkra fordringen är av sådan beskaffenhet att RN anser sig ha skäl att tvivla på att revisorn haft fog för sina anmärkningar.

När det gäller redovisningsuppdraget konstaterar RN att A-son inte har gjort gällande att skattemyndighetens beskrivning av de faktiska omständigheterna är oriktig. Det är också ostridigt att byrån har upprättat den bristfälliga bokföringen och att det är A-son som varit ansvarig för det arbete byrån utfört. RN anser inte att de bakomliggande orsaker som A-son redogjort för utgör någon godtagbar förklaring till varför de av skattemyndigheten påtalade felen uppstått.

RN finner att A-son i flera avseenden har åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Särskilt allvarligt är att han under flera år i följd uppenbarligen inte har bedrivit den egna verksamheten under ordnade former. RN menar att det kan ifrågasättas om A-son är lämplig som revisor men låter påföljden nu stanna vid en varning.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Siv Björs, Elisabet Fura-Sandström, Margit Knutsson, Jan-Erik Moreau, Eva-Britt Nordhall, Per Thorell och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, avdelningsdirektören Carina Bergman Marcus samt byrådirektören Fredrik Bengtsson, föredragande.